

Papu

2/2013

PAKILAN SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYKSEN JULKAISU

Mökki talvehtimaan

Vesijohdot tyhjennetään talveksi

- Sulje omat talous – ja kasteluvesisulkusi polun laidalta.
- Irrota tyhjennystulpat ja tyhjennä putket huolellisesti. Puhallus hanaan auttaa tyhjentämään putket. Puhaltamisen jälkeen ja varmistettuasi putken tyhjeneminen, laita tulpat kevyesti takaisin paikoilleen.
- Jätä omalla palstallasi hanat auki talveksi. Muista varmistaa, ettei sisätiloihin voi enää tulla vettä. Keväällä muista tulla sulkemaan hanat ennen vesien avaamista. Lopulliseen talviasentoon poluilla olevat kahvat asentaa Pauli Ojanen, joka muutenkin huolehtii yhdistyksemme talous- ja kasteluvesijärjestelmistä.

Jätteiden keräys keskeytyy talvikaudeksi

MOLOK ja kaikki muutkin jätteidenkeräyssäiliöt suljetaan syksyn aikana talveksi. Sulkemisajankohta ilmoitetaan ilmoitustauluilla. Tämän jälkeen roskat on kuljetettava itse pois alueelta.

Sauna ja suihkut

Viimeiset saunavuorot ovat lauantaina 21.9. miehille klo 14:00–16:00 ja naisille klo 16.30–18.30. Suihkuun pääsee vielä torstaina 29.8. naiset klo 19:00–20:00 ja miehet klo 20:00–21:00.

Yhdistyksen posti

Kerhotalon seinällä oleva postilaatikko ei ole käytössä talvikautena. Syyskokouksen jälkeen johtokunnalle tarkoitettu posti toimitetaan sihteerille: Annu Brotherus, Runeberginkatu 63 A 10, 00260 Helsinki, annu.brotherus@helsinki.fi

Kiitokset koko puutarhaväeltä vesijärjestelmän ylläpitäjälle, saunan lämmittäjille ja suihkun päivystäjille kuluneelta kesältä!

- Syyskokous on sunnuntaina 29. syyskuuta kerhotalolla.
- Kokouskutsu asiapapereineen lähetetään kotiosoitteeseen.
- Kokouksessa tarjotaan kahvit kerhotalon 40-vuotisjuhlan kunniaksi.

Takana kiireinen hellekesä

Kirjoitan tätä kerhotalon toimistossa onnistuneiden elojuhlien jälkeen. Toimisto on tullut tutuksi paikaksi tänä kesänä. Yllättävän paljon on teettänyt töitä yhdistyksen päivittäisasioiden hoito. Onneksi ilmat on olleet helteiset, eikä ole ollut tarvetta lähteä mökkikylästä matkustelemaan. Puutarhamme on niin iso, että emme selviä ilman palkatun väen apua. Vesihuolto, vessojen siivous ja ruohonleikkuu eivät enää hoidu talkoilla. Paremminkin asia olisi hallitavissa, jos saisimme palkattua isännän, jonka tehtäviin kuuluisi päivittäisten asioiden hoito kevät-kesä ja syyskautena. Silloin emme rasittaisi liikaa talkootyötä tekeviä mökkiläisiä, joista iso osa tekee sitä työnsä ohessa. Talkootyö ei saa muodostua rasitteeksi, sen pitää olla hauskaa ja vapaaehtoista!

Kesä puutarhassa on ollut tapahtumarikas ja aktiivinen. Kesäkahvila on mökkiläisten sunnuntainen tapaamispaikka ja juhlat ovat keränneet ennätysmäärän osallistujia. Hieronnat ja uutuutena jooga saivat myös innostuneen kävijämäärän. Pientä väsymystäkin olen ollut havaitsevinani, kun tapahtumia järjestävät usein samat mökkiläiset. Rohkeasti vaan mukaan talkootyöhön, ideoimaan ja tekemään uusia juttuja ja kuten Outi ehdottaa jutussaan. Kesäpäivisin kerhotalolle mahtuisi lisää yhteistä toimintaa.

Jätteiden huollossa meillä kaikilla on opettelemista. Energiajätteen ja kartongin määrä on lisää-

tynyt ja tyhjennyksiä on määrään nähden liian harvoin. Kun jätteistä on jo täynnä, jätettä ei saa jättää astioiden ulkopuolelle. Isoja tavaroita esim. patjoja tai kissa-koreja ei saa sinne viedä. Ne on jokaisen itse kuljetettava pois. Siististä jäte-aitauksesta voimme iloitua ja vältymme lisäkustannuksilta. Keväiset siirtolavat ovat 5 € kottikärryllinen isoa poisheidettävää varten. Kierrätyspisteeseen kannattaa viedä aina kunnon tavaraa, ei vaatteita. Alkukesästä ensi kertaa kokeilussa ollut pop-up kirppis onnistui. Ensi kesänä houkutellaan uusia vieraita naapurustosta tiedottamalla laajemmin.

Kesän aikana on ilahduttavasti saatu uusia lapsiperheitä mökkiläisiksi. Leikkipaikka ja trampoliini on täytynyt jo aamuvuoraisesta. Sen verran trampoliinin käyttö on lisääntynyt, että vanha ehti tiensä päähän ja jouduimme hankkimaan uuden. Muistutaisin vanhempia huolehtimaan että sääntöjä noudatetaan, ettei vahinkoja tapahdu ja trampoliini pysy kauan ehjänä.

Vielä on "onneksi kesää jäljellä ja vielä syntyy kauniita muistoja" ihanassa Pakilan Siirtolapuutarhassa!

Kiitos kesästä ja lämmintä syksyä odotellessa!

Heli

Sisällys

Kuivakäymälät ja imeytyskenttä – vaihtoehto viemäroinnille	4
Liittyminen kaupungin viemäriverkkoon	7
Kesäisiä juhlia, unelmia ja herkutteluita	8
Lasten olympialaiset	10
Puutarhatontut kilpasilla	12
Kanahaukka – uljas naapurimme	13
Pakilassa alkaa Suomen ensimmäinen siirtolapuutarhasovittelukokeilu	14
Yksi kerhotalo ja yli kolmesataa erilaista mökkiläistä	16
Rakennustoimikunta tiedottaa	18
Sähkötoimikunta tiedottaa	18
Jumpilla on pitkät perinteet	19
Näin käytät uutta astianpesukonetta	20
Yhdistyksen kesätyöntekijät haastattelussa ...	21–22
Omenapäivä ensi keväänä	24

Pakilan siirtolapuutarhayhdistyksen lehti
Päätoimittaja: Heli Ahola
Toimitussihteeri: Maarit Louekari
Taitto: Eira Rantanen
Kannen kuvat: Lassi Lager, kuvissa Aulikki, Kikka ja Hely puutarhatonttuina Toimituskunta: Heikki J. Koskinen, Lassi Lager, Tuulikki Laurila, Susa Nokelainen
Painos 400 kpl
Painopaikka: Newprint Oy
Painettu ympäristöystävälliselle paperille

Kuivakäymälät ja imeytyskenttä – vaihtoehto viemäröinnille

Kuvat Pertti Laitila

Yhdistyksemme kokouksen päätösten mukaisesti johtokunta on pyytänyt kerhotalon viemäritarkistukselle vaihtoehtoisen suunnitelman tamperelaiselta DT-keskukselta, joka on suunnitellut mm. Nekalan siirtolapuutarhan (300 mökkiä) kuivakäymäläratkaisut. Nekalassa on useita kuivakäymälöitä alueen eri puolilla ja kerhotalon läheisyydessä sekä kuivakäymälä että vesivessa. Uuteen kuivakäymäläosaamiseen perustuva ratkaisu on myös Kääntöpöydän kahvilassa Keski-Pasilassa, jossa siihen voi helposti käydä tutustumassa.

Ehdotus yhteistilojen jätevesien käsittelystä

Kerhotaloon on hankittu astianpesukone ja siellä on kaksi vesipistettä. Kerhotalon jätevedet eivät ole enää lainsäädännössä tarkoitettuja vähäisiä vesiä, joten pelkkä kivipesä ei riitä niiden käsittelyyn. Ratkaisun suunnittelussa voidaan olettaa harmaan veden määrän kasvavan, kun remontti on tuonut tiloille kysyntää, toteaa DT-keskuksen suunnittelija Raini Kiukas.

Kerhotalon jätevedet käsitellään nykyisin imeyttämällä hyvin lähellä maanpintaa. Jos kerhotaloa ei jatkossakaan käytetä talvella, niin käsittelyn tehostus voidaan Kiukkaan mukaan tehdä nykyiseen linjaan säilyttäen nykyinen imeytys lisäämällä imeytystä ennen saostusta rasva- ja lika-aineksen erottamiseksi. Saostuskaivon tulee olla sellainen, jossa korkeutta on mahdollisimman vähän ja korkeusero saostuskaivon meno-ulostulo välillä ei saa muuttua kovin paljon.

Helsingin aluejärjestöläiset kävivät heinäkuussa tutustumassa Nekalan siirtolapuutarhaan. Talin Lulu Nenonen ikuistettiin Ruusun ovelta.

Haasteellinen tuotos hyötykäyttöön

Ihminen tuottaa vuorokaudessa noin 1,5 litraa virtsaa ja alle puoli kiloa kiinteää tuotosta. Koko Pakilassa syntyy siten Kiukkaan arvion mukaan mökkien käytön vilkkaimpana aikana

* puhdasta virtsaa lähes 600 l/päivä

* kiinteää tuotosta noin 100 kg/päivä

Tavoitteena on saada hallittu tapa käsitellä tämä arvokas, mutta samalla haasteellinen tuotos. Yhteisiä käymälöitä käyttää

noin kolmannes mökkiläisistä, joka tarkoittaa noin 200 litraa nestettä ja 40 kg kiinteää tuotosta.

Ihanteellinen paikka kuivakäymälälle olisi Kielomäen rinteessä, Kulku ohjattaisiin mäen puolelta, jolloin rinnettä voisi käyttää hyväksi kompostisäiliön tekemisessä. Käymälän säiliö ja suotonesteet johdettaisiin nykyiseen umpisäiliöön. Harkita voitaisiin Nekalan tapaan sijoittaa kuivakäymälöitä eri puolille puutarhaamme, jolloin uuden teknologian kuivakäymälä olisi lähellä laajan alueemme eri kulmissa.

DT(Dry Toilet) -keskuksen ehdotus esitellään syyskokouksessa.

Nekalassa käydään Ruusussa

Nekalan isäntä Taavi Seppälä kertoo, että heillä on eri puolilla aluetta yhteensä 9 Green Toilet kuivakäymälää, joiden tilavuus on 330 litraa. Pyörälliset säiliöt on helppo vaihtaa. Täyttyneen tilalle vain työnnetään uusi säiliö ja täysi säiliö saa vielä kompostoitua ennen tyhjennystä kolmiosaisiin isoihin kompostoreihin, jotka ovat saunan läheisyyteen rakennetulla suljetulla huoltoalueella. Tuotosta kompostoidaan ainakin kaksi vuotta. Seppälä on myös havainnut, että suotonestettä (kiinteän ulosteen läpi tuleva neste) tulee vähemmän niiden käymälöiden erillisiin neste-säiliöihin, joiden säiliöt ovat aurinkoisimpaan suuntaan. Käymälöitä hoitaa työllistämistulella palkattu henkilö, jonka Seppälä opastaa tehtäviin.

Kiertelimme Helsingin aluejärjestön Tampereen vierailulla

Kuivakäymäläkierroksella viides vasemmalta on Nekalan isäntä Taavi Seppälä, joka vastaa kuivakäymälöistä ja opastaa niiden kesähoitajan tehtäviinsä. Etualalla me pakilalaiset Annu Brotherus ja Maarit Louekari

tutustumassa käymälöihin ja kompostointiin. Nekalassa on myös kaksi vesivessaa, joita Seppälän mukaan käytetään yhtä paljon kuin kuivakäymälöitä. Osalla mökkiläisistä on myös omia käymäläratkaisuja.

Mitä laki ja määräykset sanovat

Haja-asutuksen jätevesiasetuksen tavoitteena on estää pohja- ja pintavesien sekä talousvesien pilaaminen ja tämän lisäksi vähentää näistä jätevesistä muodostuvaa ravinnekuormitusta. Jätevesijärjestelmät, jotka eivät täytä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, on saatettava asetuksen mukaisiksi 15.3.2016 mennessä.

Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräykset tulivat voimaan 1.1.2005. Määräyksiä on täsmennetty niistä saatujen kokemusten ja palautteen perusteella 1.7.2006 ja 1.3.2009.

Vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriverkostoon liittymättömien kiinteistöjen vesikäymäläjätevesiä ja kemiallisten käymälöiden jätevesiä ei saa imeyttää maahan tai johtaa käsittelemättöminä vesistöön.

Vesikäymäläjätevedet ja kemiallisten käymälöiden jätevedet on johdettava umpisäiliöön tai puhdistettava pienpuhdistamolla tai maasuodattamolla taikka muulla tavalla, jonka puhdistusteho täyttää ym-

päristönsuojelulain 18 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen vaatimukset. Muut talousjätevedet on käsiteltävä maasuodattamalla tai maahanimeyttämällä taikka muulla tavalla, jonka puhdistusteho täyttää ympäristönsuojelulain 18 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen vaatimukset.

Kuva Heli Ahola

KÄY TUTUSTUMASSA:

Kaupunkiviljelykahvila Kääntöpöydän kuivakäymälään

Keski-Pasilassa sijaitsevan Kääntöpöydän kaupunkiviljelykahvilan vessa on uuden teknologian kuivakäymälä. Siihen voi käydä tutustumassa ja nauttia Perjantailounasta klo 11.30–14.00. Kahvila on Tallinkadulla, jonne pääsee radan itäpuolelta Savonkadulta. Veturitien puolelta pitää ylittää ratakiskoja, mutta sieltäkin tulee polku kahvilalle. Sinne voi siis tehdä mukavan kesäretken kaupunkiviljelytuotteista nauttimaan.

UUTTA TUTKIMUSTIETOA:

Pesu- ja käymälävesien erillisviemärinti ratkaisuksi

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesien-suojeluyhdistys on toteuttanut kolmivuotisen Haiku- hankkeen, jossa vertailtiin kymmenestä kiinteistöstä muodostuvien mustien sekä harmaiden jätevesien laadullisia ja määrällisiä eroja sekä erilaisten jätevesijärjestelmien toimivuutta.

”Käymäläjätevesiä ei tulisi edes käsittää jätteenä, vaan resurssina. Ehtyvät luonnonvarat, etenkin fosfori, on saatava kiertoon. Ekologisesti kestävin tapa on käymäläjätteen kompostointi tai umpisäiliöön johdettujen käymälävesien (mahdollisimman vähävetisiä WC-ratkaisuja suosien) kalkkistabilointi lähellä niiden syntypaikkaa ja käyttäminen lannoitteena pelloilla” todetaan tutkimuksen tuloksena.

Tutkimuksen mukaan haja-asutuksen jätevesiasetuksen velvoitteet voi täyttää tässä hankkeessa tutkituista menetelmistä parhaiten pesu- ja käymälävesien erillisviemäroinnillä ja -käsittelyllä. Kaikkien asumajätevesien yhteiskäsittelyjärjestelmistä luontoon purkautuvat jätevedet sisältävät usein suuria E.coli-pitoisuuksia ja vesistöissä runsaasti happea kuluttavia pelkistyneitä typpiyhdisteitä, vaikka ne täyttävätkin lain vaatimukset. Pelkistä pesuvesistä pitää poistaa ainoastaan hieman orgaanista ainetta, sillä typpi- ja fosforikuormitus on niissä vähäistä.

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesien-suojeluyhdistyksen julkaisun ovat toimittaneet Kirsti Lahti ja Asko Särkelä. Lähteenä käytetyn julkaisun (68/2013) löytää netistä sen tehneen yhdistyksen sivuilta <http://vhvsv.fi/f/julkaisu682013.pdf>

Maarit Louekari
Kuvat Pertti Laitila

Liittyminen kaupungin viemäriverkkoon

Johtokunta lupasi kevätkokouksessa selvittää, millaisiin kustannuksiin yhdistysemme on varauduttava, jos haluamme viemäriliittymän, joka hoitaa sekä kerhotalon jätevedet, että mahdollisen uudisrakennuksen vessojen, suihkujen ja pyykinpesukoneen tuottaman jäteveden kaupungin viemäriverkkoon.

Asiantuntijoiden suosituksesta johtokunta valitsi suunnittelutyön tekijäksi Karves Suunnittelu Oy:n, joka on tunnettu hankesuunnittelija Helsingissä. Lisärakennustamme suunnitteleva arkkitehti Simo Freese oli jo käyttänyt Karvesta arvioimaan alustavasti viemärintihankettamme viime syksynä. Yritykselle siirtolapuutarhamme oli siis jo tuttu ympäristö samoin viemärintitarpeen suuruus oli jo heillä tiedossa. Hankkeestamme vastaa varatoimitusjohtaja Kaj Karves, joka on koulutukseltaan rakennus- ja talotekniikan insinööri (AMK). Johtokunnassa yhteyshenkilönä toimii Benny Eriksson.

Karves Suunnittelu hankkii nyt kaiken tarvittavan perustiedon kahden vaihtoehtoiseen viemärivaihtoehtoomme toteutushinnan laskemista varten. Karves Oy on jo hankkinut kaupungilta tarvittavat viemärin liitoskohtalausunnot ja hoitanut tarvittavien kuvien leimaamisen rakennusvalvontavirastossa. He myös vastaavat z-lausunnon hausta, jota edellytetään vähäisten rakennus- ja taloteknisten korjaus- ja muutostöiden piteiden luvanvaraisharkinnassa. Lausunto perustuu viranomaisen arvioon, että suunnitelmissa esitetyllä korjaus- ja/tai muutostöiden pi-

teellä ei ole vaikutusta rakennuksen käyttäjien turvallisuuteen tai terveydellisiin oloihin (MRL 125 §, 3 mom.) Lausuntoa varten suunnitelmat ja selvitykset toimitetaan kahtena sarjana rakennusvalvontavirastoon hakemuksen esittelyn yhteydessä. Suunnitelmat varustetaan viranomaisohjeiden mukaisin suunnittelijatiedoin ja niihin liitetään asemapiirustus tarvittaessa, pohjapiirustukset, HSY Veden liitoskohtalausunto ja monia muita tarvittavia lisätietoja kohteesta riippuen.

Ilman pohjatutkimusta viemärin hintaa ei voida arvioida. Pohjatutkimuksen viemärilinjalle tehdään kerhotalon linjauksesta ja vaihtoehtoisesti saunalta. Pohjatutkimus tehtiin elokuun alussa. Kerhotalolta Pakilan rantatielle on n. 315 metrin matka ja saunalta liittymämatka voi ehkä jäädä 10 metriin. Saunallehan meillä ei ole vielä lisärakennusvaihtoehtoa suunniteltuna toisin kuin kerhotalon läheisyyteen.

Yhdistyksessämme ei ole omasta takaa riittävää osaamista viemäriyön kilpailuttamiseen, joten johtokunta päätyi tilaamaan tarjoukset ja niiden vertailun Karves Oy:ltä. Muut suunnittelukustannukset, saunan muutokset sekä muut mahdolliset laajennusosoiden suunnittelu ja työselostukset selviävät kun alustavat tutkimukset on tehty ja päästään laatimaan lopullista hankesuunnitelmaa.

Johtokunta toivoo, että sillä on esittää syyskokouksessa myös kaksi viemärivaihtoehtoa jäsenistölle kustannusarvioineen.

Benny Eriksson

JUHANNUS

Juhannusta juhlittiin 2-lohkon tahdissa

Ennätysmäärä mökkiläisiä ja heidän vieraitaan oli saapunut viettämään leppeää kesäiltaa ja nauttimaan upeasta ohjelmasta Vuokko Hovatan, tanssiorkesteri Remonttireiskojen ja The Gardenerssien esittämänä. Ilta huipentui yhdessä naapuruston kanssa perinteiseen juhannuskokkoon joen rannassa. Kiitokset tunnelmallisesta juhannusjuhlasta ja makoisasta buffetista kaikille kakkoslohkolaisille.

KESÄYÖN UNELMA

Naisia kesäyön unelmissa

Naisten saunalla pukeuduttiin kesäyön unelmaan ja rentouduttiin Riitan mutanaamiolla. Ohi melonut seurue katseli menoa ihastuneena ja ikuisti mutanaamat matkamuistoikseen. Unelmaisimmaksi kaikista äänestettiin Lotan hajuhermesomistien dramaattinen asu.

Kielomäen morsian ja sulhanen

Kesäisenä lauontaina sai Riikosen Anjan poika Jari Jennin vaimokseen Kielomäellä pidetyssä vihkimistilaisuudessa. Parin vihki Pakilan srk:n pastori Antti Kylliäinen

HÄÄT

Äijäkahvilakuvat
Heikki J. Koskinen,
muut aukeaman
kuvat Heli Ahola

KERHOTALON KAHVILAT

Annamari kirjoittaa palautetta kesäkahvilan kirjaan. Kirja on täynnä enimmäkseen kiittäviä viestejä kesäkahvilasta.

Kukkokahvilan järjestäjät olivat täyttäneet kerhotalon ylitsevuotavalla tarjoilulla. Suursuosikkeja olivat kalalautanen ja loimulohi. Kuvassa kukot Rane ja Eljas täydentävät kalalautasta perunoilla ja Nipa on tulisen mustapapukeittonsa annostelijana.

Aina ei tulla ajatelleeksi, miten paljon työtä kahvilan järjestäjät tekevät ennen kuin sunnuntain tarjoilut ovat valmiina. Äijäkahvilan äijät on kuvattu valmistelutyössä: Markku tiskaamasta, Lasse ottamassa leivonnaisia uunista ulos, Jyrki valmistamassa ikisuosikki munan-anjovisleipiä ja Olympia-kahvilan erikoisuus oli pihalla teltassa Leilan paistamat vohvelit.

Kaikissa kahviloissa meno on leppeää ja talkootyö hauskaa. Jos et vielä ole ollut mukana, tule ihmeessä ensi kesänä näihin hauskoihin talkoisiin.

Kesän eri kahviloiden reseptejä kootaan kotisivuillemme. Kaikki kahvilan pitäjät ovat päässeet nauttimaan toimivasta uudesta keittiöstä, jossa työ sujuu nyt jouhevasti. Kerhotalon remontitalkoolaiset voivat olla ylpeitä työstään.

KESÄURHEILUA

Pakilan petankkikisan voittajat.

Mestari Juha Skogberg keskellä, vasemalla kakkonen Zakke Saukkonen ja oikealla kolmonen Jukka Waltari.

Kuva Eija Jerjomin

Hopeinen vuosi aluejärjestön kesäkisoissa 28.7. Vallilassa

Hopeaa kertyi Pakilan joukkueille tikanheitossa, lentopallossa ja kuulakikassa. Henkilökohtaisessa kuulakikassa Kari Niinikoski oli kolmas ja Pekka Lumiala kuudes. Mölkkyssä Pakila oli neljäs.

Tikkajoukkeemme vas. Soile Valli, Terttu Simpanen ja Rauno Suomalainen. Jorma Manninen ja Raimo Orädd ehtivät lähteä ennen mitalijakoa. Oikealla Klaukkalanpuiston kultajoukkue.

Kuva Patrik Floreen

LASTEN OLYMPIALAISTEN PALKITUT

Kuvat Heli Ahola

TULOKSET

Sarja Tytöt minisarja alle 6 v (60m juoksu, pallonheitto, pituushyppy)

1. Tinja Kumpuoja	18.13 / 5.50 / 0.52
2. Emilia Koppatz	19.75 / 4.92 / 0.22
3. Emma Hyvärinen	37.63 / --- / ---

Sarja Pojat minisarja alle 6 v (60m juoksu, pallonheitto, pituushyppy)

1. Hemmo Rank	14.22 / 9.62 / 1.62
2. Raiku Saarikallio	14.37 / 7.56 / 1.23
3. Joona Haapala	20.03 / 6.65 / 1.21
4. Juho Ojala	19.91 / 3.85 / 0.61
4. Mikael Kiviluoto	17.31 / 6.20 / 0.58
6. Sulo Rank	22.12 / 6.51 / 0.60
7. Touko Saarikallio	43.97 / 0.57 / 0.36
8. Konsta Balomenos	47.53 / --- / ---

Sarja Tytöt 6 v (60m juoksu, kevyt kuula, pituushyppy)

1. Tiia Haapala	12.78 / 4.86 / 1.96
2. Ruusu Koskela	13.56 / 6.57 / 1.71
3. Ida Koppatz	14.63 / 4.75 / 1.12
4. Julia Kiviluoto	14.00 / --- / ---

Sarja Pojat 6 v (60m juoksu, kevyt kuula, pituushyppy)

1. Visa Kovanen	12.16 / 9.85 / 1.95
2. Onni Koskela	11.88 / 8.25 / 1.90
3. Ilmari Kovanen	14.00 / 6.64 / 1.75

Sarja Tytöt 9 v (60m juoksu, kuula, pituushyppy)

1. Iia Kumpuoja	10.28 / 4.73 / 2.94
2. Pinja Kallonen	11.03 / 3.76 / 2.61
3. Sonja Oinonen	10.97 / 3.28 / 2.34
4. Lilja Koskela	11.47 / 3.33 / 2.00

Sarja Pojat 9 v (60 m juoksu, kuula, pituushyppy)

1. Petrus Tofferi	10.34 / 4.90 / 2.91
2. Jesse Karhu	1.34 / 3.84 / 2.66
3. Urho Varjus	11.55 / 2.55 / 2.33

Sarja Pojat 12 v (60m juoksu, kuula, pituushyppy)

Luukas Vanhaeskola	0.37 / 7.75 / 2.85
--------------------	--------------------

Sarja Tytöt 12 v (60m juoksu, kuula, pituushyppy)

Kiia Kallonen	10.41 / 6.33 / 2.78
---------------	---------------------

ELOJUHLAT

Elojuhlat teemana puutarhatonttu

Kiitos 2-lohkolaisille mukavasta illasta!

Omat mökkiläisemme Vuokko Ja Reetta viihdyttivät lauluillaan Kiureli Sammallahden johtaman orkesterin säestäessä.

Kuvat Lassi Lager ja Heli Ahola

Juhlien erikoisuutena maisteltiin Tarjan valmistamaa kasvisvokkia. Hyvää oli!

Akrobaatti Kristiina Janhunen Cirkus Helsingistä ihastutti huijilla tempuillaan ja ilmeikkäällä esiintymisellään.

Ansun ja Leilan lapsille ideoimassa tonttusuunnistuksessa pohdittiin puutarhaan liittyviä asioita.

Puutarhatonttu muotinäytös esitteli pakilalaisia puutarha-asuja. Illan juontaja Taisto Oksanen kyseli asujen taustoja ja syntyhistorioita.

Riitta loihti pikkutontuille toiveiden mukaisia maalauksia kasvoihin.

Kanahaukka – ylväs naapurimme

Lystikukkulalla pesivä kanahaukkapari on yksi Helsingin noin kymmenestä pesivästä haukkaparista. Helsingissä onkin varmasti maailman pääkaupungeista tihein kanahaukkakanta. Kanahaukka pesii koko maassa, mäntymetsän pohjoisrajalle saakka. Lajin rauhoittamisen myötä vaino on vähentynyt ja Suomen kanahaukkakanta on aika vakaa – noin 6000 paria.

Pesäpuuksi käy vankkaoksainen kuusi tai mänty

Pesäpaikaksi kanahaukka valitsee yleensä vanhan kuusikon, mutta myös vanha sekametsä käy. Pesäpuuksi kelpuutetaan yleensä vankkaoksainen kuusi tai mänty, sillä liian heiveröisten oksien varaan rakennettu suuri risupesä yleensä putoaa. Kanahaukka ei viihdy harvennetuissa vanhoissa metsissä, sillä avoin metsä ei tarjoa tarpeeksi näkösuojaa.

Kanahaukkaa on yleensä pesimäpaikoilla vaikea nähdä, mutta keväisin kuulee pariskunnan huutelua. Aamutervehdyksen voi kuulla noin puoli tuntia ennen auringonnousua. Päivällä soidintähtävä koiras saattaa myös huudella taivaalta. Hyvällä säällä huutelu kuuluu ainakin 1,5 km päähän. Pesää voidaan myös rakentaa syksyllä, mutta usein sitä vain koristellaan tuoreilla männynoksilla varauksen merkiksi. Myös tällöin huutelua voidaan kuulla. Isot poikaset kerjäävät ruokaa nauken.

Poikaset asuvat pesässä 5–6 viikkoa

Kanahaukka aloittaa muninnan huhtikuun puolenvälin ja toukokuun alun välillä. Munia on tavallisesti 3–4, joskus 2–5. Naaras hautoo noin 6 viikkoa. Koiras ei haudo, paitsi silloin kun naaras ruokailee koiraan tuoman saaliin. Poikasia saadaan yleensä 2–3, joskus jopa 4.

Lystikukkulan kanahaukka tarkkailee kotiseutuaan.

Poikaset asustavat pesässä 5–6 viikkoa, jonka jälkeen ns. oksapoikaset kiipeilevät lentokyvyttöminä jonkin aikaa pesäpuun oksistossa. Lentokyvyn saavutettuaan poikaset pysyttelevät 3–4 viikkoa pesän lähistöllä emojensa ruokittavana.

Vanhat pesivät kanahaukat ovat yleensä paikkalintuja. Tosin talvella osa saattaa siirtyä kaupungin liepeille, missä ravintoa on paremmin tarjolla. Nuoret siirtyvät vanhempiensa reviiriltä toisaalle ja osa muuttaa Suomesta pois, aina Etelä-Ruotsiin ja Tanskaan asti. Suomessa rengastettuja kanahaukkoja on tavattu myös Etelä-Venäjällä. Rengastustietojen mukaan kanahaukka voi elää 15–16 vuotiaaksi.

Kanahaukkapari syö myös kaneja

Kanahaukka syö monipuolista ravintoa. Linnuista kelpaavat kaikki pikkulinnuista metsoon. Mieluisimmat saalit ovat kyyhkyt, varislinnut, kahlaajat ja sorsat. Nisäkkäistä maistuvat kaikki myyrästä jänikseen. Kanahaukka tarvitsee ravinnokseen 150–200g lihaa vuorokaudessa. Sanotaan, ettei kanahaukka saalista pesimisreviirillään ja siksi sillä onkin käpytikka usein naapurinaan, kuten meillä Pakilassa. Uskoisin, että kanahaukkaparilla on positiivinen vaikutus mökkialueen kanikannan kurissapitoon! On se hyvä ja uljas naapuri!

Teksti ja kuva Kari Soilevaara

Pakilassa alkaa Suomen ensimmäinen siirtolapuutarhasovittelukokeilu

Jasmiinipolulta lähdettiin viime syksynä tavalista kauemmaksi länteen talvehtimaan. Jonna Kangasoja ja Lasse Peltonen sekä tytöt Hilma 5v. ja Matilda 3v. lensivät syyskuussa Bostoniin ja palasivat matkalta suoraan Pakilaan kesäkuun puolivälissä. Yhdysvalloissa Jonna ja Lasse opiskelivat neuvottelua, konfliktinhallintaa ja sovittelua. He tekivät myös Suomen Akatemian ja Ympäristöministeriön rahoituksella tutkimusta siitä, miten ympäristökiistoja, naapurusuuriitoja ja yhteisöjen ristiriitoja voidaan ratkoa. "Yhdysvalloissa on yli 30 vuoden perinne ympäristöön ja naapurussuhteisiin liittyvien kiistojen neuvottelevasta ratkaisemisesta. Meillä tämä kenttä on vasta syntymässä." Jonna ja Lasse kertovat. "Monessa lähiympäristöön liittyvässä riidassa on kyse tarpeiden ja tavoitteiden yhteensovittamisesta. Siinä tarvitaan ennen kaikkea yhteistä keskustelua ja harkintaa. Oikeudessa sen sijaan ratkotaan sitä, onko toimittu voimassa olevan lain puitteissa vai ei" sanoo Jonna.

Neuvottelu- ja sovitteluapua on nyt tarjolla Pakilassa

Palattuaan Jonna ja Lasse ovat aloittaneet Pakilassa vapaaehtoispuutarhalla kokeilun, jonka työnimenä on 'Siirtolapuutarhasovittelu'. Aloite kokeiluun lähti heiltä itseltään. "Tutustuimme matkalla vahvaan yhteisöllisen sovittelun (community mediation) perinteeseen, jossa on onnistuttu tuomaan riidanratkaisun välineitä lähemmäs ihmisten arkea. Vaikka maa eroaa Suomesta monin tavoin, voimme oppia hyviksi havaituista malleista ja muokata niitä meille sopiviksi.", kertoo Lasse

Pakilan siirtolapuutarha on aito yhteisö, jonka elämään kuuluu monenlaisia pieniä ja toi-

sinaan isompiakin erimielisyyksiä. Apu voi olla tarpeen silloin, kun kiistat kärjistyvät eivätkä osapuolet itse pysty rakentamaan keskusteluun. "Pitkittynyt riita kuluttaa paljon voimia ja sillä on stressin kautta vaikutuksensa ihmisten hyvinvointiin." Jonna pohtii.

"Odotamme nyt mökkiläisiltä monenlaisia yhteydenottoja, ja haluamme pitää kynnyksen matalalla. Arvelemme, että iso osa yhteydenottoista tulee liittymään erimielisyyksien naapurusten välillä. Nämä voivat liittyä esim. melu- ja hajuhaittoihin, lemmikkieläimiin tai kasvien kasvamiseen. Kaikki riidat eivät kuitenkaan liity yksittäisiin häiriöihin; täällä kuten missä tahansa naapurustossa voi esiintyä eri syistä tulehtuneita ihmissuhteita ja näihin liittyvää vihanpitoa ja kiusaamista, joihin sovittelussa voidaan etsiä ulospääsyä." Lasse toteaa. Sovittelulle ei aina ole edellytyksiä. Yleisempi este sille on kuitenkin se, ettei joku tärkeä osapuoli halua osallistua sovitteluun.

Sukupolvenvaihdot ovat tilanteita, joihin voi toisinaan liittyä myös kiistoja mummonmokin tulevasta hallinnasta ja käytöstä. Näihin voidaan hakea ratkaisuja sovittelussa. On mahdollista, että sovitteluun hakeutuvat osapuolet eivät ole yksittäisiä henkilöitä. "Olemme kiinnostuneita avustamaan myös kiistoista, joissa toisena osapuolena on joku tai useampi mökkiläinen ja toisena yhdistys, tai sen johtokunta.", toteaa Jonna. Tästä syystä on tärkeää, että sovittelijana toimii selkeästi johtokunnasta erillinen, neutraali taho.

"Ympäristöön liittyvissä muutostilanteissa eri osapuolten mukaanottamisella on suuri merkitys", korostavat molemmat. Siirtolapuutarhaelämään liittyvien erilaisten kiistojen kartoittaminen ja ennakoointi on tärkeä osa ko-

keilua. "Meidän tavoitteenamme on kehittää Pakilassa erityisesti siirtolapuutarhaan sopivia konfliktinhallinnan menetelmiä ja käytäntöjä. Toivomme tietysti, että täältä saatuja kokemuksia voidaan jakaa myös muihin suomalaisiin siirtolapuutarhoihin", kertoo Jonna.

Kokeilun ajalta raportoidaan sovitteluun tulleiden tapausten määrää ja aihepiiri hyvin yleisellä tasolla, sekä se, löydettiinkö prosessissa jonkinlainen yhteinen ratkaisu vai keskeytettiinkö se. Kokeilun ensimmäinen vaihe kestää vuoden 2014 loppuun. Yhteydenottoja otetaan vastaan myös talvikuukausina.

Miten voin aloittaa sovittelun?

Kuka tahansa mökkiläinen voi nyt ottaa yhteyttä Jonnaan ja Lasseen ja tuoda tilanteensa arvioitavaksi. Ensin kartoitetaan, mistä kiistassa on kysymys. Kaikkia osapuolia kuullaan aluksi erikseen. Alukartoituksen tuloksena syntyy arvio siitä, onko sovittelulle edellytyksiä ja millainen menettely sopii parhaiten tilanteeseen. Jos kaikki tarvittavat osapuolet haluavat vapaaehtoisesti olla mukana neuvottelu- tai sovitteluprosessissa, se voidaan toteuttaa tilanteen mukaan yksittäisenä tapaamisena tai useamman tapaamisen sarjana. Sovittelija kirjaa sovittelun tulokset mahdollisimman selkeästi kaikille hyväksyttävään muotoon. Lopuksi voidaan myös sopia ajankohta, jolloin yhteisesti arvioidaan sovittujen asioiden pitävyyttä ja tarvetta jatkokeskustelulle.

Sovittelija ei ota kantaa siihen kuka on oikeassa. Sen sijaan hän luo puitteet ja avustaa osapuolia itse löytämään ratkaisun. Sovittelijan roolina on avustaa osapuolia rakentamaan hyvä vuorovaikutusprosessi. Osapuolet vastaavat aina itse lopputuloksesta. Sovittelija ei siis ole erotuomari, vaan pikemminkin kättilö.

Maarit Louekari

Kuva Heli Ahola

SIIRTOLAPUUTARHASOVITTELU ON:

- Vapaaehtoista
- Ilmaista
- Puolueetonta
- Luottamuksellista

Kurpitsa ahdingossa.

SIIRTOLAPUUTARHASOVITTELUKUN KULKU:

Yhteydenotto sovittelijoihin Jonna Kangasoja ja Lasse Peltonen, Jasmiinipolku 317, sähköposti: jonna.kangasoja@iki.fi

Alukartoitus:

yksityinen keskustelu jokaisen osapuolen kanssa

Sovittelijoiden tilannearvio:

- onko tapauksessa edellytyksiä sovitteluun?
- Tilanteeseen sopivan menettelytavanvalinta
- Yksi tai useampia tapaamisia
- Neuvottelu, sovittelu (tai laajempi keskustelu)
- Lopputulema
- Seuranta

Kaikki sovittelussa käydyt keskustelut ovat luottamuksellisia. Sekä sovittelijat että riidan osapuolet sitoutuvat pitämään sovittelussa kuulemansa asiat omana tietonaan.

Yksi kerhotalo – yli kolmesataa erilaista mökkiläistä

Kuvat s. 16 Heli Ahola, kuva s. 17 Susa Nokelainen

Kiertelin poluilla ja portinpielissä etsimässä vastauksia kysymyksiini, mitä mökkiläiset toivisivat nykyisten toimintojen lisäksi kerhotalolle ja mikä on parasta Pakilassa. Löysin kolme erilaista mökkiläistyyppiä: osa kävi mökillään vain satunnaisesti ja yöpyi tosi harvoin, moni vietti viikonloput ja lomat mökillään ja sitten olivat mökkiläiset, jotka asuivat koko kesän mökillään.

Satunnaismökkeilijät

Satunnaisen kävijän aika menee täysin työn touhussa eikä hän ehdi edes ajatella mitään yhteisöllistä toimintaa. Keväällä on hirveä kiire saada kaikki paikalleen, jotain remppaakin pitäisi tehdä ja kamppailu kotiloiden kanssa alkaa. Kesällä ehtii nippa-nappa hoitaa kastelut ja muun pakollisen puutarhassa ja parhaassa tapauksessa järjestää yhden grilli-illan ystäville. Sitten alkaakin jo sadonkorjuun kiireet ja mökin laittaminen talviteloilleen. Välillä kyllä vähän hävettää, kun ei osallistu mihinkään tal-koiisiin. Talkoomaksuakin joku arveli voivansa maksaa omantunnon rauhoittamiseksi. "Ehkä ensi kesänä käyn ilmoitustaululla katsomassa, mitä täällä tapahtuu. Parasta on oma mökki, ja kaksivesi-järjestelmä on tosi hieno."

Yllätykseni oli aikamoinen, kun huomasin, että vielä on mökkiläisiä, jotka eivät tiedä kesäkahvilasta, puhumattakaan muusta kerhotalon tarjonnasta. Vihjeeni juuri näille superkiireisille: Säästä omaa aikaasi ja nauti sunnuntaisin kerhotalolla loistava aamiainen ja iltapäivällä lounaskeitto tai muita herkkuja. Tuo kesäkahvilaan joskus vieraasikin.

Vapaa-aikamökkiläiset

Lomillaan mökkeilevät nauttivat täysin siemauksin ainakin kesäkahvilasta, saunasta, suihkuvuoroista ja uinnista. Viikonloput halutaan viettää omalla mökillä puuhastellen ja lepäillen. Loma-aikana kaivataan jo enemmän palveluja. Kerhotalolle toivotaan yhteisiä TV-elokuvailtoja ja teetupaa. "Voisiko kerhotalo olla auki päivittäin? Voisiko yhdistys palkata kerhotaloemännän tai -isännän ainakin joinakin päivinä? Voisiko talolla olla kahvin ja teen keittomahdollisuus spontaaneille kävijöille?" Halukkuutta kerhotalon talkoopäivystykseen ei silti oikein löydy. "Ehkä sit eläkkeellä." "Parasta on, että on hankkinut mökin juuri Pakilasta, jossa on tosi mukavaa väkeä ja ihana rantasauna."

"Parasta on oma mökki, kerhotalo, sauna, ystävät ja koko yhteisö. Lapsia ja nuoria pitäisi huomioida enemmän. Hyvällä säällä voisi nostaa pelejä ulos, kuten korona- ja pingispöydän."

"Parasta Pakilassa on työtä vieroksuva oleskelu ja sopivan pieni, satunnainen duunailu omalla mökillä yksin ja perheen kanssa. Sellainen helppo ja yksinkertainen elämä. Hengailu muiden mökkiläisten pihalla, saunalla ja kerhotalolla."

"Voisiko Kielomäellä rakentaa majoja puuhun?"

Kokokesämökkiläiset

Palvelujen suurkuluttajat löytyvät tästä porukasta. Pyykinpesumahdollisuus alueella on useiden ensisijainen toive. Mielikuvitusta riittää myös toiveille: "Yhdistys voisi ostaa oman mökin, jossa mökkiläiset saisivat harrastaa harrastaitoja kuten kankaankudontaa ja puutöitä. Nykyisiin tiloihin ei taida mahtua?" Kerhotalolla toivotaan enemmän puutarha-aiheista ohjelmaa, esimerkiksi luentoja tai tuote-esittelyjä. "Viihdekin on mukavaa, mutta olemmehan puutarha-alue". Kesäkahvila on suosikkilistan kärjessä. "Ihan eri juttu tavata mökkiläisiä kerhotalolla kuin oman mökin nurkissa. Kerhotalon pitäisi olla enemmän auki spontaaneja päivä- ja iltaikäyttöä varten."

Jatkuvaa kasvua vai ihan uusia juttuja?

Kesäkahvilan kävijämäärät ovat melkein tuplaantuneet viime kesästä, lastenkirjojen lainaus on lisääntynyt, hieronnan suosio on ylittänyt reilusti aiemmat kesät, maanantaisin jumppaajia on entistä enemmän, suihkun

"Hei, miksei meillä ole skeittirampia?"

Parhaimmillaan kerhotalolla on just sellaista ohjelmaa, mitä mökkiläiset itse innostuvat järkkäämään. Nykyisen lisäksi voisi esimerkiksi tehdä yhteistilauksia luomutiloilta ja jakelu olisi kerhotalolla. Voisi myös järjestää taidotkiertoon -tyyppisiä tilaisuuksia vakioaikoina. Kuka mitään haluaa opettaa, voisi varata oman ajan ja järjestää pianotunteja, kalanfileerausta, joogaa, viininmaistajaisia, hiilipiirustusta, lumiveiston tekoa eli ihan mitä vain."

"Vaikka kerhotalolla järjestettäisiin mitä, siellä on aina ne samat naamat."

käyttäjää oli jo heinäkuussa enemmän kuin koko viime kesänä yhteensä, saunan käyttö jatkuu lähes ennallaan, kuten musiikki-, tanssi- ja elokuvatilaisuudetkin ...

Niin kauan kun yhdessä tekeminen on mukavaa, sitä kannattaa jatkaa, vaikka tuloksena ei olisikaan kasvavat rahavirrat ja kävijämäärät. Saapa nähdä, mitä uudet nuoret mökkiläiset ideoivat tulevina vuosina alueellemme.

Onko sinulla uusia ideoita kerhotalotoimintaan? Haluatko olla myös toteuttamassa niitä? Haluatko tulla mukaan nykyisiin toimintoihin? Ole aktiivinen ja ota yhteyttä!

Kerhotalotoimikunnan vetäjä Outi Sirkeinen

Rakentamishakemus

Uudistamme lomakkeen ensi kesään mennessä. Tavoitteena on, että lomakkeen voisi jatkossa täyttää myös netissä. Käytä tänä kesänä vielä vanhaa lomaketta ja tee jokaisesta rakentamishankkeesta oma hakemus.

Rakentamisohjeet

Aloitamme tänä syksynä rakentamisohjeiden päivittämisen ajan tasalle. Johtokunta hyväksyy uudet ohjeet ennen niiden käyttöönottoa kaupungin rakennusvalvontavirastolla. Toistaiseksi toimitaan vanhojen ohjeiden mukaisesti.

Rakennusrekisteri

Kerroimme kevään PaPu-lehdessä rakennusrekisterisin ylläpidosta ja siihen liittyvistä valvontakäynneistä tonteille. Kaikilla tonteilla ei ehditä kuitenkaan käydä tämän kesän aikana. Valvontakäynnit jatkuvat syksyn ja kevään 2014 aikana ja niistä ilmoitetaan yhdistyksen tiedotteissa ja ilmoitustauluilla.

SÄHKÖTOIMIKUNTA TIEDOTTAA:

Sähkötoimikuntaan liittyi 2013 kaksi uutta jäsentä: minä ja Janne. Vanhoista Vesa, Juha ja Markku kukaan ei ehtinyt vetäjäksi, joten minä tartuin toimeen. Tulokkaana saan kuitenkin hienoa tukea konkareilta ja työt ovat edenneet.

Yhdistys ostaa sähköä Helsingin Energialta ja jakaa sitä sähköpääkeskuksestaan mökeille, saunalle, kerhotalolle ja valoihin. Meillä on katujen varsilla vihreitä pömpeleitä, joissa on mökkien sähkönkulutusta sekuntitasolla seuraavat mittarit. Niistä

kulutuskulumat tulevat automaattisesti sähköpääkeskukseen, jossa keräämme niitä tietokoneelle laskutusta varten. Tämä kuu-
lostaa vähän monimutkaiselta, mutta se toimii täysin automaattisesti – paitsi että ukkostuhoja joudumme ehkäisemään edelleen manuaalisesti.

Sähkölaskujen tekoa yritämme saada nykyistä käytännöllisemmäksi ja Jannen tietotekniset avut ovat tässä osoittautuneet arvokkaiksi. Onnellisesti sähkötoimikunnan jäsenten henkilökohtaiset vahvuusalueet täydentävät toisiaan ilmiömäisesti!

Sähkön kilpailutus ja katuvalojen kohennus

Sopimuksemme Helsingin Energian kanssa päättyy tänä vuonna, joten kilpailutimme sähköyhtiöitä uuden sopimuksen tekemiseksi. Helsingin Energia veti pisimmän korren ja jatkamme heidän asiakkaana seuraavat kolme vuotta, mutta mökkiläisiltä perittävä hinta nousee uuden sopimuksen myötä sentillä /(kWh).

Katuvalaistus on sähkötoimikunnan vastualueiden näkyvin osa – ainakin pimeällä. Tänä kesänä vaihdoimme uudet kirkkaammat polttimot alueen ulkovaloihin. Yksi lamppu on ollut ongelmana, mutta Juha saanee senkin kuntoon lehden julkaisuun mennessä. Lamppujen vaihtaminen on tiimityötä, jossa samalla tutustuu mukavasti toisiinsa – ei vähiten koska lamppujen parissa askarreltiin yli kymmenen tuntia.

Sähköturvallista loppukesää toivottaa toimikunnan puolesta

Niklas Koppatz

Jumpilla on pitkät perinteet

Joka kesä on Pakilan siirtolapuutarhan jumpissa käy monta voimistelijaa. Yksi heistä on entinen joogaohjaajamme Eija Turunen. Puhtin häntä ja toista aikaisempaa jumpan ohjaajaa Soile Vallia jumppaharrastuksesta Pakilan siirtolapuutarhassa.

Kuva Heli Ahola

"Täällä on jumpattu joka kesä", kertoo Eija Turunen (ent. Paavilainen). Eija on viettänyt kesää Pakilassa vuodesta 1955, jolloin hänen vanhempansa ostivat täältä mökin. Eija oli jlapsena aloittanut jumppaharrastuksen ja jatkoi sitä kesäisin Kielomäen tanssilavalla. Siellä oli kaikenikäistä jumppaajaa lapsista mummoihin. Eija kertoi, että kun alkuverryttelyn aikana kierrettiin tamburiinin tahdissa ympyrää, niin lapset jumppasivat yhtä aikaa ja heillä oli oma ympyränsä. Sateen sattuessa menttiin saunalle jumppaamaan, koska kerhotaloa ei vielä siihen aikaan ollut. Kesäisin vietettiin hyvin paljon aikaa siirtolapuutarhassa, joten jumppaajia riitti.

Ohjaajana oli peräti vuosikymmeniä Saara Majorin. Saara oli näkyvä hahmo, joka toimi myös naisten kerhon vetäjänä ja juhlien ohjelmien järjestäjänä. Saara ohjasi myös Eijan tytärtären ja naapurin tytön tanssi-, yms. esityksiä.

Jooga suosittua

Vuonna 1977 Eija osti oman mökin Pakilasta. Täällä tiedettiin Eijan jumppatausta ja pian häntä jo pyydettiin vetämään joogaa kerhotalolle. Suosio oli suuri ja sali oli täynnä matoillaan joogaavia harrastajia.

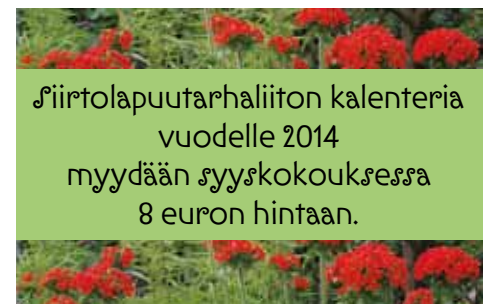
Jumpatunteja oli maanantaisin kaksi peräkkäin. Seitsemältä alkoi Eijan jooga ja sitä ennen Soile Valli ohjasi lihaskuntopainotteisen jumpan. Soile kertoi ohjanneensa täällä jumpia 12 kesää peräkkäin, kun häntä aina pyydet-

tiin jatkamaan. Minäkin jumppasin 1990-luvulla Soilen ja Eijan jumpissa. Nykyisin Soile harrastaa Pakilassa petankkia ja mölkkyyä. Eija taas pahoittelee, ettei jalkavamman takia pysty jumppaamaan täällä kuin vasta ensi kesänä.

Vuonna 2003 aloin pyynnöstä ohjata jumpaa kerhotalolla. On ollut mukava ohjata, kun on niin innostuneita voimistelijoita. Joskus on liikuttu kepin kanssa puistossa ja välillä vastuksena on käytetty kuminauhuja. Kuntoa on nostettu myös tanssillisin askelin lihaskuntoa unohtamatta. Huippuhelteillä on hoidettu liikkuvuutta pelkästään venyttelyllä. Olemme saaneet tänne myös vierailevia ohjaajia, jotka ovat innostaneet vakijumppaajien ohella monia muitakin liikkumaan.

Kiitos entisille jumppaohjaajille ja kaikille muillekin järjestäjille sekä innokkaasti jumpaan osallistuneille.

Harriet Jaarola

Näin käytät uutta astianpesukonetta

— Äijäkahvila näyttää mallia

- 1. AVAA** seinällä oleva hana ja sen vieressä oleva sähkökatkaisija (turvakytin). **TARKISTA** samalla, että lattialla olevissa pesuainepulloissa on tavaraa jäljellä. Kone imaisee niistä itse aineet. Laajemmat käyttöohjeet löytyvät koneen lähettäviltä!

- 3.** Ruokailuvälineille (tiheäverkkoinen), lautasille (piikikäs) ja kipoille ja kupeille (harvaverkkoinen) löytyy omat korinsa. **VALITSE** oikea.

2.

SUJAUTA

kuvassa näkyvä pötkylä sille varattuun reikään.

PAINA koneessa vasemmanpuoleista virtanappia ja odota, että masiina täyttyy vedellä ja lämmittää sen. Lämpötilavalvo syttyy, kun on valmista.

Kahvilusikoille on oma pikkukorinsa, jonka voi sujauttaa johonkin isoista koreista.

- 4. TÄYTÄ** kone ja käynnistä Start-napista. Tyhjennä noin kolmen minuutin päästä, kun Start-valo on sammunut ja laita uutta pötköä pesään. Varaudu vaatteidesi kastumiseen, jos avaat luukun liian aikaisin.

- 5.** Kun päivän pesut on tehty, vetäise kumihanska käteen (jos et halua ronkkia pesuvesiä paljain käsin).

- 6. VETÄISE** alussa mainittu pötkylä ulos koneesta pesuvesien tyhjentämistä varten.

- 7. SULJE** vesihana. **PAINA** tyhjennysnappia. Altaan pitäisi tyhjentyä. **PUHDISTA** roskasidit ja **PESE** allas esim. rätillä. **LAITA** sihti ja pötkylä takaisin paikoilleen, jätä koneen luukku auki. Sulje vesihana viimeistään nyt, sammuta myös sähkö turvakytkimestä.

AVOINNA
ma-to 10-22
pe 10-23
la 11-23
su 11-22

SUOSITTELEMME:
TILAA JA MAKSAA
VAPPAUTTAMASTI
SUORAAN
ONLINE
TILAUSPALVELUUMME

**PIZZERIA & KEBAB
NUR
GRILL**

Se vanha lähikioskinne on nykyinen lähiruokailu pisteenne
YHDYSKUNNANTIE 43, Itä-Pakila

Soita ja tilaa !
Puh. 09 7263 636
045 2793 060

Tervetuloa !

SIIRTOLAPUUTARHALIITON LIITOKOKOUSVALINNAT:
Suomen Siirtolapuutarhaliiton uusi puheenjohtaja on
Pertti Laitila Tampereen Nekalasta.

Ja uuteen hallitukseen varsinaisiksi jäseniksi valittiin:

- Borman Pia, Korela (Kotka) • Humaloja Maarit, Vallila
- Kilpeläinen Pirkko, Kotiniemi (Lahti) • Maija Manninen, Ruskeasuo
- Marjukka Metsola, Napapiiri (Ruskeasuo)
- Sinikka Palmio, Niihama (Tre) • Pusa Leo, Marjaniemi
- Seppälä Taavi, Nekala (Tre) • Tuominen Reijo Vanhamylly (Hyvinkää) • Ämmälä Kari, Herttoniemi

Ensimmäiseksi varajäseneksi valittiin Maarit Louekari
Pakilan siirtolapuutarhasta

Yhdistyksen kesätyöntekijät haastattelussa

Tuulikki Laurila

Papun reportteri tapasi yhdistyksen nuoret kesätyöntekijät: wc:n siivouksesta vastaavat 16- ja 14-vuotiaat Miisa ja Veera Nurmen sekä viheralueita hoitavan 18-vuotiaan Nikke Rantasen.

Miisa ja Veera, mitä kesätyönne pitää sisällään?
Siivoamme joka toinen päivä yhdistyksen vessat, lattian ja pinnat ja täydennämme saippuaa ja paperia.

Miten päädyitte Pakilan siirtolapuutarhaan kesätöihin?
Kuulimme viime kesänä Pirjo Koskiselta mahdollisesta kesätyöstä, minkä jälkeen soiteltiin Helin (Ahola) kanssa. Pirjo on isotätimme ja olemme pienestä pitäen käyneet täällä vieraillessa ja auttamassa puutarhatöissä.

Oliko teillä entuudestaan kokemusta vastaavasta työstä? Onko tullut yllätyksiä?
Joo, kotona siivouspäivinä on tullut vessan siivous tutuksi. Ei ole ollut suurempia yllätyksiä. No paperia menee hurjat määrät, miesten vessassa kylläkin paljon vähemmän. Aika tasaisen siisteinä ovat olleet miesten ja naisten vessat.

Mikä kesätyössänne on parasta? Entä onko työtä puolia?
Parasta on kun saa palkkaa, se on omaa rahaa ja sen käyttöä alkaa miettiä paljon tarkemmin kuin ennen. Ja kun työ on tullut tehtyä, on hyvä fiilis kun näkee oman käden jäljen. Tylsintä on kurakelillä siivoaminen. On masentava fiilis, kun lattiat ovat kurassa ja tietää että tunnin päästä näyttää taas samalta.

Onko työssä jotain, mistä on hyötyä tulevaisuutta ajatellen?
Ei haluta tehdä tätä ammatiksemme, mutta hyvä etä on kokeiltu.

Veera ja Miisa Ranta

Mikä teistä on parasta Pakilassa?
Parasta on yhteisö, kaikki tuntevat toisensa. Metsämökissä olisit yksin, mutta täällä on ihana tunnelma ihmisten välillä. Kaikki moikkaavat vaikka eivät tunne. On kiva olla Pakilassa, kun kaikki on yhtä isoa perhettä. Täällä saat yksityisyyttä omalla pihalla, mutta on myös yhteisiä tapahtumia kerhotalolla. Olisi kiva jos myöhemmin olisi oma siirtolapuutarhamökki.

Kesäterveisenne Papun lukijoille?
Palautetta voi antaa kun näkee ja voi tulla moikkaamaan. Kaikille hyvää kesää!

Miisan ja Veeran kesätyö jatkuu syyskuun alkuun asti, jonka jälkeen Miisa aloittaa Lumon lukion 1. luokalla ja Veeran koulutie jatkuu Korson koulun 8. luokalla. Turvallista skootterikyytiä ja hyvää koulusykä!

Nikke, mitä kesätyösi pitää sisällään?
Pääasiallisesti puutarhan yleisten alueiden nurmikon leikkaamista. Jonkun verran olen kuljettanut risuja hakkuupaikalle. Aloitin toukokuun puolessavälissä, silloin työskentelin kolmena päivänä viikossa aina 6 tuntia kerralla, mutta viimeisen kuukauden aikana olen ollut töissä kahtena päivänä viikossa aina 3-6 tuntia.

Miten päädyit kesätöihin Pakilaan?
Äidin vanhalta työkaverilta Heliltä (Ahola) kysyttiin.

Nikke Rantanen

Äidillä on viljelypalsta Vantaanjoen rannalla viime vuodesta alkaen.

Mikä työssäsi on parasta? Entä tylsintä?
Parasta on, että työ on ulkona. Ja saa aika lailla itse päättää, milloin tulee ja leikkaa nurmikon. Huonoja puolia ei oikein ole... Ehkä jos sateella joutuu leikkaamaan, se on vähän tylsää.

Oliko sinulla entuudestaan kokemusta nurmikon leikkaamisesta? Onko tullut yllätyksiä vastaan?
Eipä oikeastaan. Pauli opetti ja parin kerran jälkeen alkoi luonnistua. Yllätyksenä tuli, kun ehkä kolmen viikon jälkeen meni ruohonleikkuri rikki.

Uskotko, että työstä on hyötyä tulevaisuutta ajatellen?
Kahdella kaverilla on nyt samanlainen työ huoltofirmassa. Työkokemuksesta on hyötyä, jos haluaa joskus jatkossa ajaa huoltoyhtiössä nurmikkoo.

Mikä sinusta on Pakilassa parasta?
On mukavaa, että jos joku tulee vastaan, niin yleensä moikataan. Ei Käpylässä missä asun, tervehditä muita kuin tuttuja.

Terveisesi Papun lukijoille?
Hyvää loppukesää! Tulee vielä kesiä ja talvia!

Niken arki jatkuu elokuussa Helsingin luonnontiedelukiassa abina. Menestystä abivuoteen!

OMENAPÄIVÄ ENSI KEVÄÄNÄ

Onko palstallasi tuntematon omenapuu?

Epäiletkö, että puussasi on jokin tauti? Alkukesästä järjestämme om napuupäivän, jolloin asiantuntijat tulevat kertomaan puiden hoidosta ja tunnistavat vanhoja omenapuita. Meillähän voi kasvaa aarteita palstoillamme.

Omenapuun tunnistaminen ei onnistu alkukesän puusta. Jos haluat tietää puusi lajikkeen, valokuva se nyt niin, että puu näkyy koko komeudessaan. Poimi omenoita ja halkaise niistä yksi. Ota valokuva niin että omena ja siemenkota näkyvät. Kuvassa on hyvä näkyä puusi lehti. Jos puussa on jokin vaiva, voit myös kuvata sen ensi kevättä varten. Säilytä kuvat kevääseen ja tuo ne mukana omenapäivään!

Voit myös kuvata tuntemasi omenapuun tulevien omenasivujemme käyttöön. Monella mökin omistajalla on luettelo omista puistaan. Kiinnostavia ovat myös puut, joihin on vartettu useita lajikkeita.

Kerro resepteistä, joita omenoistasi valmistat. Onko omenasi maukkainta hilloon vai onko se loppukesän tai talveen säilyvä syötävä herkku.

Olisi hienoa saada kotisivuille omenatietoa puutarhamme omenista. Siirtolapuutarhoissa on myös siemenestä kasvatettuja puita, jotka ovat ainutkertaisia, eikä niitä siis kyetä tunnistamaan.

Liikaa omppuja ja niiden muumioita

Muumio-omenoita varten tilataan urheilukentälle lava, jonne ne voi kuljettaa. Omenoita ei saa missään tapauksessa viedä Molokiiin!

Omalla palstalla omenat voi käyttää maanparrannukseen. Pilko omenoita pieneksi ja hautaa ne maahan vadelmikkoon tai kukkapenkkin ja saat lisää kasvuvoimaa kasveille. Hyviä omenoita voi myös laittaa oman portin ulkopuolelle laatikkoon ja siihen lapun SAA OTTAA.

Yhteystietoja talven varalle

Osoitteenmuutokset sekä muutokset omistussuhteissa (kauppa, perintö tms.) on ilmoitettava 3 kk:n kuluessa Heli Ahola 044-5344238, heli.k.ahola@gmail.com

Portti suljetaan talveksi marraskuun alussa. Mikäli tarvitset portin aukaisua ota yhteyttä Vesa Juvaseen 040 5567700. Portin avausmaksu on 20 €

Rakennusluvat Mauri Kymäläinen, 0400 776 093, Maasälväntie 16 H 44, 00710 Helsinki, mauri.kymalainen@cssb.fi

Lomakkeet ja ohjeet ovat yhdistyksen kotisivuilla

<http://siirtolapuutarhat.net/pakila/sivut/rakennustoimikunta.html>

Vesiasioissa Pauli Ojanen 050 5401 071

Sähköasioissa Niklas Koppatz 050 3601 698, niklas.koppatz@alumni.helsinki.fi